

Arvoisa 100-vuotias Kouvolan Tyttöpartio, Tyttöpartiolaiset ja juhlavieraat.

Haluan Kymenlaakson Partiopiirin puolesta onnitella nuorekasta 100-vuotiasta. Sata vuotta partiotoimintaa on hieno saavutus.

Elli Lundström oli tutustunut serkkunsa kautta partiotoimintaan Hespartossa ja sitä kautta innostus partioharrastuksesta levisi Kouvolaan. Toukokuussa 1917 perustettiin Kouvolaan Korpartto. Kuten naiset monesta vaihtavat nimiä, niin Kouvolan Tyttöpartiokin on historiansa aikana käynyt läpi nimenvaihdoksia. Kosparton lisäksi lippukunta on käyttänyt myös nimeä Kouvolan Kotisirkat ja Kanervalan Tytöt. Kouvolan Tyttöpartio nimi vakiintui vuonna 1938.

Tuuliniemen leirialue Utissa on ollut lippukuntanne aktiivisessa käytössä vuodesta 1948 lähtien. Monella meistä on leiri- ja retkimuistoja Tuuliniemestä, onhan lippukuntanne leirialue palvellut myös naapurilippukuntien leirejä ja piirinkin toimintaa.

Lippukuntana haluatte korostaa toiminnassanne ystävyyttä, yhdessä tekemistä, uuden oppimista, luonnossa liikkumista, - siis monipuolista ja hauskaa partiotoimintaa.

On ollut ilo seurata teidän nuorten kasvua vartiolaisista nuoriksi johtajiksi, myös lippukunnanjohtajaksi saakka. Olette aktiivisesti myös mukana piirin toiminnassa, mistä iloitsemme suuresti. Autatte myös naapurilippukuntia kun apua pyydetään.

Elämässä on paljon pieniä hetkiä,
jotka jäävät mieleen.
Ne ovat haaveiden retkiä
arjen harmaiden askarten viereen.

Ehkä sellainen hetki oli silloin,
kun kuulit käen kukkuvan.
Tai muistatko ehkä milloin
näit rauhan kasvoilla nukkuvan?
Ja kenties sä muistat senkin,
kuinka linnut pensaassa laului.

Taikka muistat puunlatvojen lenkin,
jonka kaiussa sirkat nauroi.
Vai muistatko kenties sen
kuinka viima pöllytti lunta?

Tai näit iltaruskon hetkisen,
jonka rauhassa oli kuin unta?
Entä onko mielessäs tunne tuo,
kun kasteruoho kutitti jalkaa?
Ehkä muistat kävelyn ystävän luo
kun sadekuuro oli vähällä alkaa.

Kun mietin omaa partiohistoriaani ja Kouvolan Tyttöpartiota, mieleeni tulee erityisesti Tuuliniemi ja siellä koetut muistot. Ensimmäiset muistot Tuuliniemen leireiltä ei ole ehkä niitä ruusuisempia. Sudenpentuikäisenä ei tainnut olla ihan yksi eikä kaksi kertaa, kun vanhempani joutuivat hakemaan minua pois Tuuliniemestä kun minulla oli niin kamala koti-ikävä. Mutta on muistoihin jäänyt myös Tuuliniemessä maalatut toteemipaalut ja nigerit joihin sai piirtää. Ensimmäiset oman vartion yöretket tehtiin Tuuliniemeen ja silloin tuntui, että meihin luotettiin kun pääsimme naapurilippukunnan kämpälle omalla porukalla. Näitä muistoja on meillä kaikilla. Kiitos, että olette olleet osana niitä luomassa meille.

Tää ystävyys ei raukene, vaan kestää ainiaan.
On suuri silloin riemumme, kun jälleen kohdataan.
Tiet kauas voivat loitota, jää muisto sydämiin.
Siis vielä kiitos kaikesta ja terve näkemiin.

Näillä partiolaulun sanoilla haluan toivottaa teille Kouvolan Tyttöpartiolaiset onnea ja aktiivista partiotoimintaa seuraavallekin sadalle vuodelle.